

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. I. De Arbore Consanguinitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

distinctione: si erat exprimendum de jure, vel stylo, seu consuetudine, auctoritate Principis C. secus, N. illatum. ad probat. & ad valorem gratiæ sufficere, quod adsit *legalis* voluntas Principis, hoc est, consensus in gratiam, ubi nihil omittitur eorum, quæ jure, vel usu debito exponi debent ad gratiæ impetrationem; & hæc non deficit, deficiente causâ finali, de cujus expressione jure vel usu debito non est cautum;

ergo. Unde colliges, alium esse stylum, seu usum, & consuetudinem Cancellariæ Apostolicæ, in scribendo quoad formas, & modum; alium Curia, *in judicando*; illum esse stabilem ac certum; istum vari-um, & incertum ex n. 1170. nec in alijs tribunalibus habendum pro jure, seu lege, nisi in his, in quibus inconcussus, seu invariatus est, atque firmatus, decisione, vel declaratione Papæ, ex n. cit.

QUÆSTIO XIV.

In Tit. XIV. de Consanguinitate & Affinitate.

§. I.

De Arbore Consanguinitatis.

Arbor Consanguinitatis nihil aliud est, 1178
quàm series, seu ordo personarum ex eodem sanguine descendendum, distinctus per lineas, & gradus, statuto prius stipite, seu radice, vel origine proximâ hujus conjunctionis. Per *lineam* autem intelligitur collectio personarum ab eodem stipite descendendum, gradus habens, & cognationem, seu propinquitatem earum distinguens: *stipes* autem dicitur ea persona, à quâ *proximè* descendunt illæ personæ, de quarum consanguinitate quaeritur; vel quæ est origo proxima, & principium, quod aliqui duo sint ejusdem sanguinis.

Supponendum autem 1. hanc arbo- 1179
rem constare tribus lineis, seu triplici ordine, quo collocantur personæ sanguine junctæ. Ex his *prima* est *ascendentium*, in qua continentur personæ, à quibus nos originem duximus, ut pater, avus, proavus, & reliquæ personæ ascendentes; altera *descendentium*, in qua continentur personæ, quæ à nobis originem duxerunt, ut filij, filia, nepotes, neptes, pronepotes, proneptes, aliæque personæ descendentes in infinitum. Utraque simul vocatur *linea recta*: tertia demum est *obliqua* seu *transversalis & collateralis*, complectiturque personas, quæ nobis ex latere junctæ sunt, atque adeo eas, à quibus nos non duximus originem, nec illæ à nobis, & tamen ab una stirpe, unòque sanguine nobiscum propagatæ sunt; ut filij fratrum, fororum, patruus, amita, &c.

Supponendum 2. quod *linea collate-* 1180
ralium alia sit *æqualis*, continens personas, de quarum cognatione quaeritur, in æqua-
li gra-

Q9 2

li gra-

1176. Hoc titulo proponitur duplex impedimentum dirimens matrimonium contrahendum, vel eo sancte contractum; primum est inter consanguineos; alterum inter affines. Consanguinitas, in verbis, quibus continentur impedimenta dirimentia, venit sub verbo *cognatio*, quæ vox ut dictum est n. 1087. supponit pro triplici cognatione spirituali, legali, & carnali, seu consanguinitate.

ARTICULUS I.

De Impedimento ex Consanguinitate.

1177. Antequam ad particulares quæstiones descendamus, supponendum, cognationem carnalem, seu *consanguinitatem*, esse vinculum, seu propinquitatem, & conjunctionem personarum ab eodem stipite proximo descendendum, carnali propagatione contractum; vel dic, esse *vinculum personarum, quæ propterea, quod ab eodem stipite oriuntur, sanguinis, & naturæ societate, junctæ sunt, ac propterea consanguinei dicuntur, quasi de uno, & communi sanguine nati, & propagati.* Ex hoc vides, etiam *illegitimos & spurios* venire appellatione *consanguineorum*; quia spectato jure naturali, etiam illi à communi ipsis, & legitimis, sanguine descendunt. Et ideo quoad matrimonij impedimentum, ac dispensationem super eo impetrandam, nullum discrimen est; sic Pyrrhus Corradus in *praxi dispens.* Apost. l. 7. c. 1. n. 6. quoniam autem hæc cognatio matrimonium inter consanguineos dirimit in *certis solum gradibus*, præmittimus brevem notitiam de arbore consanguinitatis, & terminis ad eam pertinentibus.

Tom. IV.

li gradu distantes à communi stipite, ut sunt duo fratres, frater, & foror &c. si autem unus altero distet pluribus gradibus (hoc est, si inter ipsum, & stipitem plures personæ medient, quàm inter alterum, & stipitem) sunt collaterales in *linea inæquali*; sic frater, à fororis, vel fratris filia distat inæqualiter. Hæc inæqualitas collateralium præcipuè attenditur in dispensationibus matrimonij propter dicenda q. 22. per *gradum autem* intelligitur quoddam intervallum, quo cognoscitur, quæ persona sit stipiti propinquior; & consequenter quantum inter se distent personæ, de quarum cognatione quaritur.

§. II.

De Regulis cognoscendi gradum consanguinitatis.

1181. Quando de duobus quaritur, in quo gradu consanguinitatis inter se conjuncti sint, ante omnia sciri debet eorum stipites, seu origo, & principium, à quo ambo per carnalem propagationem, mediatè, vel immediatè descendunt; nam sine hoc consanguinei non sunt. Deinde observandum, in qua linea collocentur? an in recta, nimirum ascendenti, descendenti? an in obliqua, seu transversali, eaque vel æquali, vel inæquali? quo posito: pro linea recta, seu descendente, & ascendente unica regula est in utroque jure, nimirum *tot esse gradus, quot personæ, unâ dempsit*, nimirum stipite. Et ideo pater & filius, sunt in primo gradu; avus & nepos in secundo; proavus, & pronepos in tertio; abavus & abnepos in quarto gradu lineæ rectæ: pro linea obliqua, seu transversa, sed æquali, jure canonico hæc regula traditur, ut *collaterales in æquali linea transversa tot gradibus inter se distent, quot gradibus distant à communi stipite*. Et ideo frater & foror inter se distant uno gradu in linea transversa, quia à patre, & matre distant uno tantum gradu in linea recta: pro linea demum obliqua, seu transversa, sed inæquali hæc jure canonico regula est, ut *personæ talis lineæ tot gradibus inter se distent in linea transversa inæquali, quot gradibus persona remotior distat à communi stipite*. Hinc filius Petri, & nepos Pauli, fratris Petri, sunt consanguinei in tertio gradu lineæ transversæ inæqualis.

Dixi has regulas in computatione graduum consanguinitatis observandas de *jure canonico*, nimirum *per ordinem ad matrimonia*: quoad hæreditates autem, vel successiones hæreditarias, & tutelæ, computatio juris civilis; & hoc tam in foro seculari, quàm Ecclesiastico; quia quoad ejusmodi successiones illa computatio approbata est jure canonico. *c. ad sedem 35. q. 5.* Nam hæreditates jure civili secundum gradus prærogativam deferuntur ita, ut proximior in gradu, prior sit in successione, & remotiorem excludat. *§. plures. Instit. de legit. agnat. success.* dicuntur autem *agnati*, qui ab aliquo descendunt per lineam masculinam v. g. ex fratre; qui per femininam, dicuntur *cognati*, quamvis quandoque nomen *cognati* tanquam genus aliquod, & quid superius ad utramque lineam accipiatur; his prænotatis.

Not. ut juxta jus civile, quoad successiones, fiat computatio graduum consanguinitatis in linea recta, tam ascendente, quàm descendente, servandam esse regulam primam, traditam n. 1181. hæc enim eadem est in utroque jure; si autem quartio sit de duobus in linea transversa, computari debere tam gradus, quibus unus ex consanguineis distat à communi stipite, quàm gradus, quibus alter distat ab eodem; hinc si unus consanguineorum distat à communi stipite duobus gradibus, & alter tribus, erunt quinque gradus. Et ideo fratres sunt jure civili in secundo gradu, quia quilibet à communi stipite distat uno gradu; Patruus, & nepos ex fratre in tertio gradu: filij fratrum aut fororum in quarto gradu, quia ambo distant duobus gradibus ab avo &c. nam numerus graduum in hoc computu confurgit ex numero personarum utroque latere venientium; cum jure civili duo consanguinei tot gradibus inter se distent, quot inter ipsos intercedunt generationes. Igitur, ut quis reperiat, quo gradu jure civili, alicui alicui Tertio v. g. Sticho conjuncti sint, Titius v. g. & Cajus super successione in bona Tertij dissidentes, constituenda erit duplex arbor consanguinitatis, una Stichi, & Titij; altera Stichi & Caji. Nam ex hoc faciliè deprehendes, quo gradu Titius, quo Cajus Sticho sanguine junctus sit, atque adeo quis eorum Sticho proximior? §. III.